

Trapas

Napsal uživatel Karel Vidimský - Cimbura
Čtvrtek, 03 Květen 2012 17:16

„Já sem přeci jelito,“ medituje Fin na kraji lesa. Před chvílí vystoupil z vlaku a teď zjistil, že se mu cestou vysvítila baterka, kterou doma ve spěchu nezajistil. Co dělat... Vyrazí do tmy, tluče se mezi stromama, sem tam čvachtne do potoka, v houští ho co chvíli šlehne prut; prostě zážitek, darmo mluvit...

Trvalo to dlouho, ale konečně je Fin před boudou. Ani vexl neshodil a strčil do dveří. Zavrzaly, otevřely se a na Fina dejchlo milý teplo, vůně dřeva a jehličí. V kamínkách žhavej voharky a na levý pryčně pravidelně voddechuje mohutná hromada překrytá celtou.

Na pravý se posadil spacák, setřás ze sebe flekatý prostěradlo a zavrčel zipem. Z termalu se loupala mrňavá holka, tak metr pět a pade, víc rozhodně ne. „Bacha ať nevzbudíš Hárdyho. Je hrozně utahanej a zlobil by se,“ a dodává: „Ahoj. Já jsem Slůně.“ „Vod hlavy až k patě Fin. Ahoj. Neboj se, budu jak myška. Jen se najim a jdu spát. Je tu něco k pití?“ vopáčil Fin, vytáhl karbenátky a chleba, holka podala ledvinu s čajem a trochu snědla s ním.

Fin už rozbalil spacák, když si vzpomněla: „Kamaráde, buď tak dobrej, hod' mi boty. Musím ještě do lesa.“ Fin se teda sklonil a kouká po nich: „Hele, asi je máš zakopaný pod postelí. Sou tu jenom Hard'ákovy lodě. Budeš se muset spokojit...“ a se širokým šklebem jí podával kanady ráže dvaatřicet, možná víc. Ona na to nic a už je venku. „Do frasa, ta měla naspěch!“

Naspěch měla, ale než se vrátila, Fin už tvrdě zařezával. Děvče se zulo, zhaslo svíčku a pak zavrčel zip.

Nový ráno probudilo Fina vůní smaženého lanšmejtu a praskotem ohně v kamnech. Hárdy byl někde venku, holka seděla na posteli a zrovna dopínala řemínky kanad. Fin se vyjevil. „Ty šífy sou teda tvoje?“ a vona jen šlehla okem a povídá: „Jo, třiatřicítky!“ Votevřenejma dveřma vešel do boudy novofundland'an jak kredenc. V tlamě polínko. „No hodnej pejsáček. Pocem, Hárdy. Dej paničce klacíček! Hodnej Hárdy, přines paničce eště.“ Polínko hup šlo do kamen. „Nojo, moje sou. A vod čeho sis myslel, že mi říkaj Slůně?“

Karel Vidimský – Cimbura

2. místo v kategorii Próza pokročilých
Trapsavec 1980